

korte bemærkninger mellem hr. Óli Breckmann og hr. Aage Frandsen om den færøske økonomi, og den har det da bedre i dag, uden at den af den grund er kommet ind i smult vande.

Men tilbage til det med bagklogskaben. Bagklogskab kan vi i hvert fald bruge til én ting, og det er fremadrettet at prøve at blive lidt kloge: Hvad var det så, vi måske kunne rette op på? Hvad var det, der ikke gik optimalt? Hvad var det, der ikke var hensigtsmæssigt? Hvad var det, der gik skævt, som vi kan rette op på?

I så henseende synes jeg faktisk, at vores forslag til vedtagelse, som det her foreligger, slet ikke er så ringe endda. Det kan godt være, at forslaget er for langt. Det kan godt være, at vi ikke helt lever op til kravet om de 150 ord. Jeg tror, vi er et godt stykke over. Jeg har ikke sidet og talt ordene, men vi er et godt stykke oppe over.

Jeg synes også, at den opfylder det krav, vi fra radikal side i hvert fald har prøvet at leve op til hele tiden, og som vi også har erklæret fra starten. Den beretning, der er kommet ud af undersøgelseskommissionen, ville vi se på som et sagligt grundlag for videre færd, og vi har prøvet på, så vidt det overhovedet er muligt, at anlægge en objektiv bedømmelse, få det ind i den store sammenhæng og så se: Hvordan har vi reageret i andre situationer? Hvordan reagerer vi her?

Vi synes, at det er en rigtig konstatering at fastslå, at der i 1992 blev lagt spor for håndteringen af konsekvenserne af Færøernes økonomiske krise, hvor det allerede af navnet »Finansieringsfonden af 1992« fremtræder tydeligt, og ud fra visse betragtninger – ud fra visse kriterier – så var det en udmærket konstruktion, og der var også af den grund god anledning til for regeringen, som tiltrådte i januar 1993, at overtage den.

Vi kan så bagefter se, at der var visse ting i det, der skulle have været grebet mere hensigtsmæssigt an, f.eks. var det måske for store beføjelser, man gav formanden for bestyrelsen til noget nær egenhændigt at foretage forhandlinger. Der skulle man måske have sikret sig, at der var en næstformand med, sådan at man i hvert fald også havde færingerne med ved bordet. Men alle de ting er jo som sagt noget, vi efterfølgende kan vurdere.

Jeg vil opholde mig et øjeblik ved det element, den ingrediens, det modul kunne man næsten kalde det, i vores forslag til vedtagelse, som omhandler Finanstilsynet.

Der står, »at Finanstilsynet har optrådt på en sådan måde, at det var uklart for andre, hvilken rolle Finanstilsynet spillede i forbindelse med aktiebyttet, at der var forskellige opfattelser af opgaven som kommerciel eller politisk, og danske myndigheders samlede håndtering af sagen om aktiebyttet var mangelfuld og utilfredsstillende . . .«.

Specielt med hensyn til Finanstilsynet synes jeg, det er vigtigt at erindre sig det, som økonomiministeren understregede i sit indlæg heroppefra, nemlig at der er sket en del med Finanstilsynet siden dengang. Der har været lovrevision, og der er også sket forskellige andre ting, sådan som det også fremgik af vores samråd i PØ-udvalget i onsdags. Derfor kan ministeren konkludere, som hun gør i det skriftlige oplæg til hendes tale, som jeg står med:

»Der er således efter regeringens vurdering ikke behov for at foretage nye store omorganiseringer i Finanstilsynet.« Men så fortsætter hun: »Jeg og Økonomiministeriet vil nøje overveje de forhold, som beretningen belyser, og tage de fornødne skridt. Jeg har bl.a. i sinde at klargøre procedurerne for tilsynets involvering i situationer, der ligger uden for den sædvanlige tilsynsvirksomhed.«

Det rammer jo lige i plet. Det er det, der skal overvejes nu, og så må vi jo se, om der ud over den revision, der allerede har fundet sted, de omrokeringer osv. osv. er taget tilstrækkelig højde for det, eller om der kan være anledning til at foretage yderligere.

Jeg vil også godt komme ind på det modul i forslag til vedtagelse, der omhandler tjenestemændene. Og igen vil jeg starte med at citere. Der står:

»Folketinget tager til efterretning, at regeringen vil iværksætte undersøgelser, der kan danne grundlag for en vurdering af, om der kan gøres tjenstligt ansvar gældende over for embedsmænd.«

Det har for os i forhandlingerne om dette forslag til vedtagelse været meget vigtigt at fastholde det princip, der gælder, at Folketinget ikke går ind og træffer beslutning om at rejse sag over for tjenestemænd eller iværksætte en tjenstemandsundersøgelse. Det er ikke Folketingets kompetence, og den synes vi ikke vi bør udvide i den situation.

Men vi har taget til efterretning, vi har noteret os, vi har hilst velkommen de erklæringer, som er kommet dels under PØ-udvalgets sam-